

Hirdetés

- ❖ Ma országos gyűjtés van templomainkban a katolikus iskolák javára. Kérjük, legyenek nagylelkűek adakozásukban.
- ❖ Ma este a Vak Bottyán-os szentmisén Taizéi fiatalok lesznek a vendégeink, akik missziós munkára érkeztek Gyöngyösorszáiba.
- ❖ A Taizéi fiatalok március 4-én, péntek este 7-kor Taizéi imaórát tartanak a Szt. Erzsébet templomban, amire szeretettel várják a kedves híveket, ideértve a fiatalokat is. ~~Március 6-án, a 9 órai szentmisén is részt vesznek a Taizé-i fiatalok. A szentmise után várják azokat, akik kötetlenebbül is szeretnének találkozni velük, a plébánia konferenciatermében.~~
- ❖ Örömmel hirdetjük, hogy a II. Rákóczi Ferenc Katolikus Általános Iskola felújításának utolsó szakasza, az engedélyek beszerzése, sikeresen lezárult. Az iskola március 4-6-ig (péntek, szombat, vasárnap) költözik, hogy márc. 7-én, hétfőn már a szépen felújított épületben kezdhesse meg a tanítást.
- ❖ Az elmúlt pénteken Érsek atya fórumot tartott Karácsondon az iskola egyházi fenntartásba vételével kapcsolatban. A fórumon szép számmal vettek részt a hívek is.
- ❖ Március 5-én, szombaton este 7 órakor elkezdődik a jegyesoktatás a felsővárosi plébánián. Kérjük a jegyesek részvételét, ez alkalommal, mert ekkor osztjuk be a turnusokat, hogy melyik pár melyik csoportba szeretne kerülni.
- ❖ Az adóbevallás időszaka következik. Kérjük Kedves Testvéreinket, hogy aki megteheti, adja adója egy százalékát a Magyar Katolikus Egyháznak (technikai szám: 0011), a másik egy százalékát pedig a Szent Bertalan Alapítványnak (Adószám: 19134484-1-10). Szeretnénk felhívni a figyelmét, hogy a legkisebb, akár *a nulla összegről szóló rendelkezés is értékes*, mert az állam a nyilatkozók számának arányában ad kiegészítést az egyházaknak.
- ❖ A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia március 6-a (vasárnap) és március 13 (vasárnap) között tartós élelmiszergyűjtést szervez a templomainkban, amelyet a Karitás fog eljuttatni majd a szegényekhez. Az elmúlt évekhez hasonló módon kérjük adományait. Telefonon is segíthetnek. Aki az 1356-os számot felhívja, az 500 forintot juttat a szegényeknek (hívásonként)..

Gyöngyös Felsőváros, Mátrafüred, Karácsond és Gyöngyössolymos települések egyházközségeinek kiadványa.

Megjelenik Gyöngyösön, a Szent Bertalan Főplébánián hetente (37-311-143)

Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság, felelőskiadó: Juhász Ferenc

www.szentbertalan.hu

www.facebook.com/szentbertalan

IX. évfolyam

5. szám

Vasárnapi Levél

2016.
február
28.

A pap zsákja

El sem kezdődött még amúgy igazában az esztendő, de már túl vagyunk legalább három gyűjtésen, amit templomainkban a szentmisék alatt kértünk a hívektől. Karácsonykor a kispapoknak, januárban a szíriai keresztényeknek, most pedig a katolikus iskoláknak. Majd pedig a szegényeknek tartós élelmiszert. Régen az én gyerekkoromban az ilyenről volt egy mondás: telhetetlen, mint a pap zsákja. Egy kicsit mosolyogtunk is a dolgon, mondván, a papnak nincs is zsákja, hiszen mi a zsákot jól ismertük (jobban mint a papot). Lisztet, kukoricát, búzát, olykor krumplit szállítottunk, vagy tartottunk benne. És az is gyakori volt, hogy a zsák kiszakadt, és leginkább a fenekénél, hiszen ott nehezedett rá a legnagyobb súly, és néha, még ha cipelni nem bírták, húzták-vonták, így aztán kiszakadt, de akkor már eldobták. És semmit nem tettek bele. Úgy vélem, hogy ez a sok gyűjtés, nem valami mohóság kifejezése, hanem a szükség nagysága, és a személyes gondoskodás kifejezésének igénye. A menekültek befogadásáról szóló európai dilemma, nekünk magyaroknak egy kicsit arról is szól, hogy saját rászorultjainkra is figyeljünk oda. Persze nem minden esetben látszik azonnal, hogy valaki rászoruló. Sokszor éppen a legelesettebbek próbálnak utolsó tartalékaikat is mozgósítva „kinézni valahogy”. Az élet mostoha igazságtalansága, ami a szegényeket sújtja, talán arra készíti őket, hogy dacolva ne engedjenek a látszatnak, és úgy láttassák, mint aki teljesen normális, mint aki teljesen rendben van. Ezek az igazán rászorulók! Ezeket az embereket csak jelentős odafigyeléssel és érzékkel lehet felismerni. Nagyon empatikusnak kell lenniük tehát azoknak, akik a szegények felkarolásával foglalkoznak, mert nem az a szegény elsősorban, akiről messziről lerí. Most, a katolikus iskoláknak gyűjtünk. A nevelés és az oktatás minden korban a legfontosabb feladata volt a társadalomnak. És látjuk, hogy ma is az. A legérzékenyebb pontja életünknek az iskola, hiszen akik odajárnak, azok a gyermekek a jövőnket jelentik. Amilyen az iskola most, olyan lesz az életünk 20 év múlva. Nem versenyezni akarnak a katolikus iskolák az állami iskolákkal, nem is tudnának. De igen is szeretnénk a jövő számára jó pontot is gyűjteni, nem csak adományt.

Juhász Ferenc plébános

Lelkiség:

Taizé

Taizé egy kis falucska, 180 körüli lakossal Franciaország Burgundia tartományában. Ma egészen másról ismert: egy közösségről, amelyen keresztül nagyon sok ember, különösen fiatal, találkozott az imádság szépségével, a közösség erejével. Magyarországon Pécsen (a régióban az első) és Budapesten is volt már találkozó. Az országban sokfelé működnek Taizéi ima csoportok, amelyek lehetőséget nyújtanak találkozni ezzel a lelkiséggel.

A közösség alapítója, Roger testvér, 1940-ben költözött Taizébe, egy a családjá tulajdonában levő házba. A II. világháború alatt a nővérével menekülteket fogadtak be, majd a háború után kezdett egyre több fiatal csatlakozni hozzájuk. „1949-ben az első hét testvér örökfogadalmat tett a cölibátusra, a közös életre, valamint a teljes egyszerűsége. A közösség ma mintegy száz testvért számlál, katolikust és különböző protestáns felekezetűt egyaránt, akik kb. 30 különböző országból származnak. A közösség már pusztán létezésével is a kiengesztelődés jele a megosztott keresztények és az egymással szembenálló népek között. A közösség testvérei kizárólag saját munkájukból élnek. Nem fogadnak el adományt. Hasonló módon családi örökséget sem fogadnak el; a közösség azt a legszegényebbeknek adja. Az évek során egyre több fiatal érkezett Taizébe. A világ minden részéről jönnek, hogy részt vegyenek az egyhetes találkozók. Egyházi vezetők is ellátogatnak Taizébe. A közösség vendége volt már II. János Pál pápa, négy Canterbury érsek, több ortodox metropolita, Svédország tizenhárom evangélikus püspöke és számtalan lelkész a világ minden tájáról.” (Forrás: *Taizéi közösség honlapja*: www.taize.fr/hu)

Varga Pál, káplán

.....

A keresztény cselekszik, nem csak beszél

Nagybőjtben Isten tanítsa meg nekünk a cselekvés útját! – mondta szentbeszédében Ferenc pápa. – A keresztény élet konkrét, Isten konkrét, de sokan csak látszatkeresztények, az egyházhoz való tartozásukat kötelezettség nélküli díszként viselik, presztízst szereznek belőle, ahelyett hogy szolgálnák a szegényebbeket.

A pápa a napi szentírási idézetek, Izajás próféta és a Máté-evangélium szavai nyomán még egyszer elmagyarázta a beszéd és a cselekvés evangéliumi dialektikáját. Jézus leleplezi az írástudók és farizeusok képmutatását, és arra szólítja tanítványait és a tömeget, hogy azt kövessék, amit tanítanak, de ne úgy viselkedjenek, mint ők.

Forrás: *Magyar Kurír*

Teológia:

Szentmiseáldozat (2)

Krisztusban élő áldozattá azáltal válunk elsősorban, hogy a keresztség szentségében hozzá kapcsolódunk. Ez nem egy tagságot jelent, hanem sors- és életközösséget. Sors- és életközösséget az ember pedig nem meghatározott időre szabott szerződéseken keresztül köt, hanem egy életre.

Szent Pál apostol a Rómaiakhoz írt levelében figyelmezteti a keresztényeket erre a közösségre. „*Nem tudjátok, hogy akik Krisztus Jézusban megkeresztelkedtünk, az ő halálában keresztelkedtünk meg? A keresztségben ugyanis eltemetkezünk vele együtt a halálba, hogy miként Krisztus az Atya dicsősége által feltámadt a halálból, úgy mi is az élet újdonságában járjunk. Mert ha halálának hasonlóságában egybenőttünk vele, úgy leszünk feltámadásában is.*” (Róm 6,3-5). Az Eucharisztia megértéséhez is fontos ez a szempont, amelyen mint Krisztus titokzatos Testének tagjai gyűlnek össze. Jézus megtette az Atya akaratát, és mivel hozzá kapcsolódtunk, minket is afelé húz, hogy teljesen átadjuk, odaadjuk magunkat Istennek. Az Egyház felajánlása a szentmisében tehát nem csak a tőle különböző természetű adományokat jelenti, a kenyeret és a bort, hanem az Egyház önmagát adja az Atyának. És itt a nagy feladat: mit adok az Atyának? Milyen lélekkel áldozom magam Isten akaratának? Mit vállalok Azért, aki saját Fiát sem kímélte, hanem mindnyájunkért áldozatul adta (vö. Róm 8,32)? Pál apostol tovább folytatja: „*adjátok testeteket élő, szent, Istennek tetsző áldozatul. Ez legyen szellemi hódolatotok. Ne hasonuljatok a világhoz, hanem gondolkodástokban megújulva alakuljatok át, hogy felismerjétek, mi az Isten akarata, mi a helyes, mi a kedves előtte és mi a tökéletes.*” (Róm 12,1-2).

Jézus Krisztus az egyetlen igaz főpap és az egyetlen igaz áldozati adomány. De ő az Egyházával, Titokzatos Testével egységben teszi ezt – vallja Adolf Adam teológus. Az áldozás ezért nem jár senkinek alanyi jogon. A papnak sem. Mert ajándék, melynek feltételei vannak, mely valamilyen áldozat vállalására indít minket, mert Isten szeretetét megérezte. Amikor áldozunk, gondoljunk arra, hogy ha magamhoz veszem, mit vállalok érte, hogyan adom át magamat Isten akaratának? Az áldozás utáni személyes ima legyen a hálaadáson kívül az önátadásra való készség kifejeződése is. A IV. eucharisztikus imában a pap így imádkozik: „*Add meg jóságosan mindazoknak, akik ebből az egy kenyérből és egy kehelyből részesülnek, hogy a Szentlélek által egy testbe összegyűjtve, Fölséged dicséretére Krisztusban élő áldozattá váljanak.*”

Czapkó Mihály, káplán